

Grandes y poderosas, pero virtuales y manipuladoras

Quedé perpleja al comprobar que en la factura de Gas Natural venía incluido el importe del consumo de luz que hasta entonces teníamos contratado con FECSA ENDESA, y que sin ningún tipo de consulta ni autorización por nuestra parte, nos habían rescindido el contrato con FECSA. Tras el pertinente peregrinaje y reclamación a las distintas oficinas de Granollers porque nuestro único deseo era comprobar el contrato nuevo que nos habían confeccionado: ¿Quién lo había firmado? ¿Quién lo había autorizado? Primero unos pasan el problema al otro culpándose mutuamente, luego pasamos a la interminable lista de teléfonos que te facilitan, nos desplazamos a Barcelona para efectuar la reclamación, allí nos aseguran que nos enviarán por correo la copia del dichoso contrato (falso), y cuál ha sido nuestra sorpresa después de un mes cuando nos ha llegado hoy por correo el sobre de Gas Natural pero con la documentación virgen, ofreciendo los servicios que nos han adjudicado ya de antemano, sin firma ni nada por parte de nadie. Después de todo esto nos preguntamos ¿De qué sirve reclamar? ¿Para qué sirve la cantidad de personal que tienen en atención al cliente si es todo una pantomima? Y, en realidad, no te solucionan nada. La única realidad es la cantidad de dinero que te gastas en teléfono y en tiempo para nada. Y tras esta realidad hago una reflexión: Muchos adelantos tecnológicos, todo controlado minuciosamente por grandes y poderosas empresas, pero todo virtual, porque la realidad es que no hay nadie físicamente responsable para solucionar un problema que han originado ellos. ¡Qué triste!

DOLORES MÉRIDA
Granollers

Aclariments. Associació Protectora d'Animals de Granollers

Davant les moltes trucades que rebem a la nostra associació sobre temes relacionats amb animals de companyia, adopcions, denúncies, etc., volem aclarir que nosaltres no tenim instal·lacions i, per tant, no gestionem cap refugi ni centre d'acollida. La confusió ve donada precisament perquè se'ns relaciona amb el Centre d'Acollida d'Animals Domèstics i de Companyia del Vallès Oriental (el del Coll de la Manyà), gestionat per una empresa privada i que depèn del Consell Comarcal i Diputació, que paguen els nostres ajuntaments i que té un pressupost de 175.000 euros l'any.

Nosaltres som una entitat protectora, sense ànim de lucre, que treballa amb les quotes dels pocs socis que

som i amb donacions d'empreses o particulars. No rebem diners de cap institució i la nostra tasca ha estat, fins ara, ajudar a donar en adopció gossos i gats abandonats o que estan als refugis de la comarca. Però el més important és el control de colònies o de gats de carrer de Granollers, i també d'altres pobles del Vallès Oriental. Recollim les camades nascudes al carrer i les donem en adopció a familiars d'arreu.

Segurament molta gent ha vist cartells de gossos en adopció, ja que col·laborem amb el nostre ajuntament per col·locar els que estan al centre Coll de la Manyà, però també amb campanyes anti-abandonament, dins de les nostres possibilitats. La manca d'infraestructura i pressupost està compensada amb l'ajuda que rebem de moltes persones, sobretot amb informació de situacions d'abandonament o maltractament.

No desistim de tenir les nostres instal·lacions, des d'on poder fer i gestionar les nostres activitats. Tenim moltes esperances posades en el futur. Voldríem arribar al 2007 amb un model digne de ser copiat per d'altres ciutats. Per això necessitem tenir més socis, la nostra força serà més i podrem fer moltes més coses.

ELENA MANSO
Presidenta APAG

Gràcies als Mossos d'Esquadra

Des de les seves pàgines voldria fer

Rojo y Verde

Hola! Somos lectores asiduos de su revista. No somos entendidos en periodismo pero pensamos que la labor del periodista se basa en la publicación de toda información que le llega a través de fuentes fidedignas.

También creemos que si se publica un artículo de opinión va firmado por el autor, sino consideramos que ha sido escrito por la dirección de la revista.

Es por esto que le escribimos sobre el artículo publicado el día 21 de octubre del presente año titulado ¿QUIEN ES ELLA?.

¿En que se basa para tachar de "falsos ideales" y supuesto "desengaño" de militantes o no de organizaciones de izquierdas, adolescentes y no tan adolescentes teníamos y seguimos teniendo?.

Nadie está en posesión de una y única verdad.

Pero si miramos la historia de este país, sin ir más lejos a la dictadura padecida durante casi 40 años, no fueron precisamente las organizaciones de izquierdas los que mintieron contando la historia, asesinaron y oprimieron acabada la guerra.

En un artículo publicado en la revista que usted dirige, semanas atrás, hablan de un número determinado de personas que fueron fusiladas en nuestra ciudad entre los años 36 y 39 por el gobierno republicano.

También podrían publicar el número de personas que murieron en el fatídico día del bombardeo en Granollers, ¿que ejército las lanzó?.

CONCHITA CARUDA Y JOAQUIN XUFRE

PDA: Seguimos siendo de color rojo sin estar reñidos con el verde.

NOTA DE REDACCIÓN:

¿QUIÉN ES ELLA? Está dentro de la sección de HOY GRANOLLERS que está firmada.

Però la seva resposta publicada el passat mes de setembre quasi m'hi ha obligat. Només ressaltaré breument tres punts.

Com ens hem de prendre que un Prevere que cada vegada que celebra l'Eucaristia pronuncia a la consagració les paraules "Aquest és el calze de la meua sang, la sang de l'Aliança nova i eterna vessada per vosaltres i per tots els homes en remissió dels pecats", després publiqui que això no vol dir que tothom se salvi? Com s'atreveix a judicar el vertader Judici de Déu?

Quan clourem els ulls de la vida terrenal, ens trobarem cara a cara amb el Senyor i amb la nostra realitat veritable. De la seva amorosa i lluminosa mirada salta com un esclat de llum que crema i destrueix tot allò que hi hagi de desordenat i impur en els nostres afectes i disposicions. És el gran i misteriós moment del judici de Déu. Ben particular i sols conegut pel Senyor i nosaltres (idea treta del llibre "Creure el Credo" de Josep Vives). Es creu encara capaç de saber el resultat del veredict? La meua esperança em diu que llavors sentirem la veu d'Ell dient "Xavier, Pere, Núria, etc., ja estàs purificat. Entra a la casa del Pare".

Segon punt: Em diu que li faig una desqualificació personal parlant de l'experiència sobre el matrimoni. Perdoni, però no eren paraules meves. Van ser copiades d'un article del diari Avui, escrit per Mossèn Jaume Reixac, habitual columnista d'aquest periòdic. Em varen semblar molt adients per contraposar-les al seu criteri sobre el tema.

Tercer punt: Em pregunta si em sento orgullós que els meus tres últims néts tinguin dues mares. D'on ha tret aquesta idea? En el meu escrit no hi constava. No sap que "madre no hay más que una", com diu la cançó? Ara bé, nosaltres, els cristians, sí que sabem que tenim dues mares. La biològica, que ens dona el cos per viure la vida que Déu ens regala ("i a ningú no tracteu de Pare, perquè un de sol és el vostre Pare del cel", Mateu 29. 9), i a la Verge Maria, Mare de Jesús i Mare nostra des que Ell, abans de morir a la creu, veient-la vora seu, juntament amb el deixeble estimat, digué "Dona, mira, aquí tens el teu fill", i al deixeble "Aquí tens la teva Mare" (Joan 19, 26-27).

I en aquell mateix moment s'esqueia el començament, formal i definitiu, de la nostra filiació d'aquella que és Mare i Verge, de la que és Mare de Déu. Mare de totes les mares i de tot el món sencer. És el gran regal de Jesús, a més de dar-nos la Sang i la Vida per la nostra salvació.

PERE COLELL I POU

palès el meu agrïment als Mossos d'Esquadra, al cos en general i molt en particular als de Sant Celoni. M'explicaré:

El divendres passat, dia 30 de setembre, anava cap a Sant Feliu de Codines quan vaig fer una parada a la zona de descans que hi ha a l'autopista en sortir de Sant Celoni. M'acompanyava la meua gosseta Nina. La parada va ser molt curta, ja que només es tractava de fer una telefonada. Quan vaig arribar a Sant Feliu vaig adonar-me amb gran disgust que no portava la Nina.

Vaig telefonar als Mossos d'Esquadra i no crec que passés un quart d'hora que ja l'havien recollida.

Suposo que aquesta celeritat en part era per ajudar la Nina i, molt principalment, per evitar que, espanyada, anés a creuar l'autopista (cosa bastant improbable en aquest cas) i pogués causar algun accident.

Sigui quin sigui el motiu principal, l'actuació dels Mossos és digna de tot elogi. Enhorabona Mossos per la vostra professionalitat! Us estic molt agraïda.

CECÍLIA BIOSCA I NINA

La meua ÚLTIMA CARTA

Perdoni, Mossèn Xavier, si li he plagiat el títol de la seva columna. La primera intenció era no tornar a parlar de l'assumpte que vàrem encetar el passat mes d'agost.